

יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה לג.

מסורת הש"ס

[illegible]

נדה אור השלם

1. ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה פרקן ליה והעמיד את הבהמה לפני הבהב: ויקרא בו יא
2. והעריך הבהב אתה בין טוב ובין רע כשרכב הבהב בו יהיה: ויקרא בו יב

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא בזהם אלא יקרינו
כ"ל ויזכר לך נחמך: (ב) יס"י
היה בין טוב לרע כי דאז הו'
(ג) ד"ה
ששמה וכו' רע הפסד: (ד)
ובעל מוחין וכו' ובעזרה הפסד
ואח"כ מ"ה מיוצא דרבי יוחנן
מרישא דקמץ: (ה) ד"ה הכי
נמי משתגלגל וכו' ומסוס הכי
ס"ל קדשי מנות: (ו) ד"ה אלא
מימן וכו' אלא דקמץ גדול.
כיב כנרייתא קמיתא אפ"כ
במסלתא כמרייתא: (ז) ד"ה
לקח וכו' דאז דקמץ:

גליון הש"ס

תום' ד"ה תמימים וכו' בלא
סום. ע' נצ"ק דף עו ע"א תום'
ד"ה שחטו. וע"ן ברש"י ריש
מעילס ד"ה כחאן דחנקינאו:

שיטה מקובצת

א) ואם כל בהמה טהור אשר
 ב' מנמנ' מ' שאינו: ו' בהמה
 ל"א מקדוהו יור' בהמה טהור
 אומר מכלל דר' הרד"י נתינו
 וקפסר בהמה קדוש מיהו ויהיה
 קדוש בדרה"י ועליון וכו' ויהיה
 והפסדו בדרה"י [1] מ"ט. ור'
 אליהו ורובן רדתי' ואם כל
 בהמה טהור אשר לא יקפסר
 ממנו בקרן לא יזכיר א' ויהיה
 א' בהמה טהור ופד' ענינו
 מ' בהמה קדוש מיהו ויהיה
 בדרה"י ועליון מ' בהמה
 והפסדו בדרה"י וכו' ויהיה
 דר' יצחק: ו' מקדוהו יור'
 ככל: ו' חיה ב' נמקח
 וקדוש מאי מנעט אותה נתינו
 ב' על ש' קדוש. על חיה והכתיב
 רשע עליו ק' למעלה ליהוה י' ו'
 לר' ר' יצחק: ו' קדוש
 מיהו בדרה"י וקדוש מ' חיה
 יקדוש בעל מ' חיה ופד' חיה
 בדרה"י ב' חיה ב' בעל
 מ' חיה יקדוש ר' אומר אחד
 קדוש קדוש ואחד קדוש בדרה"י
 חיה ב' בעל ובעל מ' חיה ו'
 מאי לא יזכיר ונעשה שם חיה
 קדוש לר' חיה א"ל ר'
 ככל שם מקדוהו יור' א' חיה
 א' חיה חיה ונעשה שם חיה
 א' חיה א"ל ר'
 חיה א"ל ר' חיה א"ל ר'
 חיה א"ל ר' חיה א"ל ר'

סיפא רייז איז איר אלץ אן אפגע-
מוס מקדירן שוים אבן בחם ונגעש
קשיא סיפא לריש אמר לך חגי
אחריתו מתו בין המיטין ובין בעלי
הארץ ובעים יפדו אמר אלז אמר
נפלו ריש בסיפא בקרשי מזהב א
דיל ריל מוקי בחם ונגעש בעים
ובין בעים יקברו וכן גרם הראבני
(י) בקשים מזהב: (א) רשמיטין
ידן מהי תיבוכה דרי יוזמן מרש
סא הא כדרא דעלי וסבר ריל ה

ואמר רחמנא עניד לה העמדה והערבה. דכתיב בנחמיה (ו) והעמיד וההעריך וגו' והא דלא קדשי מוצה היא מדבעינן מוס קבוע דאי בדיק הנייה תמימים גמי מפרקי דמאי איכפת להו אי מס אי בעל מוס. אלאה קדשי מוצה גמי היו בכלל העמדה והערבה לרנן דהא ברייתא

לרצון היה דהא קתם סופרא ה"א וספס
סופרא ר' יהודה (שטרות דף ס"א) בר
פוטנא דר"ס וסיוני כרבי יוחנן
ומהבא שמיני קדשי מונח לרצון
ומתמחתי שמיני קדשי ב"ה מדקאמר
ר' יוחנן (נ"ב) קדשי דבר הכי יפדו מכלל
לשמיני לרצון דאמר יקרו: בין
טוב ובין רע. ששעמ אחר טוב
ואחר רע דשניהן שוין חס ובעל מוס:
ואוהא לשמיני קדשי מונח. ולא קאי
ההא והעמיד והערך ארסיא דקרא
לשמיני קדשי מונח: ר"ל יוחנן.
אחל ליה דאי דהא בין טוב ובין רע

[illegible]

בין טוב לרע מכתי ליה. יא. (ב) משמע
היה חילוק בין טוב לרע וכן טוב
והרע שחשב אחד טוב ואחד רע
משענה שזין: שם ממימים יקרו.
הנהיגו הנך ללמדה בכלל העמדה
והעברה היא דמיון ממימים עבר
ורכנן מעלה ידברו החיל והוה שח
לעברה: כדשי מוצא. קס"ד השח
ואכל כדשי כד"ה. ר"ה כדשי
והעברה: ר"ה כדשי. ר"ה כדשי
בשמיים

וְיִשְׁדּוּ. לְקִמְיָה פִּרְיָן הֵיךְ קָאָמֵר ר"ש
(יג) קִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ (יג) יִשְׁדּוּ. הֵאָּ בֵּין רַבִּי
וְיוֹחָנָן בֶּין ר"ל אֲמַרִי דְלִר"ש קִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ
הֵיוּ כְּכֹל הָעֻמְדָה וְהַעֲרֵכָה (א):
(יד) מְרִישָׁא פִּיבּוּסָא לְרַבִּי יוֹחָנָן. דְּקִמְיָ
לְרַבְנָן בְּקִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ יִשְׁדּוּ: כְּכֹל מִסַּח
לְרַבְנָן בְּקִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ יִשְׁדּוּ: כְּכֹל מִסַּח

[illegible]

ש"מ צבעל מוס מעיקרו קא' לוחטוס
דא' מוגוס שמעין לאצעל מוס
קדשי קדושו אס מומו. ועמיהו
לאאזד קדשי מוזע ו' קדש צ"ה ידור:
לה הכ' ר' יוחנן ו' דרש"ל לא מימי
ווסכי מוסיב לה דראשחנא כמילא
יבן (לא) דקמי הכה' לר"ש קדשי מוזע
היהו בעמדה והערסו ואס ר' שמעון
צבעל מוס ידור: צבעל מוס מעיקרו
תתרי קדש צ"ה ידור: קדשי מוזע יק'
לארשי רבנן קדש צבעל מוס מ'
לרשי לקש דאזר לרבנן כו' (א) לה דכ'
דמוסיב לה צבעל מוס מעיקרו לא'

[illegible]

הא מה אני מקיים ¹ וואם ¹⁶ [כל] בהמה ¹⁷ אשר

(6) לא יקריבו ממנה קרבן לה' בבעלי מומין שיפדו יכול יפדו על מום עובר ת"ל אשר לא יקריבו ממנה י^א שאינה קריבה כל עיקר יצחה זו א^א שאינה קריבה היום אלא למחר ואמר רחמנא עביד לה העמדה והעריכה י^א אמר רב גידל אמר רב מ"ט י^א דריש לקיש דאמר לרבנן קרשי בדק הבית היו בכלל העמדה והעריכה קרשי מובח לא היו בכלל העמדה והעריכה דאמר קרא וזה עריך ככלל אותה בין מוב ובין רט אותה דבר שאינו חלוק בין מוב

לדען הוי אויסר זה קדש ב"ה ואמר קרא אותה
למעוטי קדשי מוכח ורבי יוחנן אותה למעוטי
מאי למעוטי בעל מום מעיקרו^א ולחנא דבי
לוי דאמר דאפילו בעל מום מעיקרו^ב בכלל
העמדה והערכה דתני לוי הכל היו בכלל
העמדה והערכה ואפילו בעל מום מעיקרו וכן
תני ח (ר')^ג לוי כמתניתיה ואפי' חיה ואפילו

עופות ^א והכלבים אותה קשיא אמר רב יהודה
אמר רב מ"ט דר"ש דאמר קרשי מובה היו
בבבכלל העמודה והערכה דרשי ב"ה לא היו
דאמר קרא ^ב והעדר הכהן אותה בין טוב ובין
רע איזהו דבר שחלוק בין טוב ובין רע הוי
אימור זה קרשי מובה ואמר קרא אותה למעוטי
ב"ה אי הכי בין טוב לרע מביעי ליה קשיא ^א
מיתבי מתו תמימין יקברו יבעלי מומין יפדו
בבב"א קדשי מובה אבל דרשי ב"ה בין
תמימין בין בעלי מומים יקברו ^ב קשיא אמר אחד

קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית תמימים יקברו בעלי מומין יפדו חיובתא דרבי יוחנן מרישא אמר לך ר' יוחנן הכא במאי עסקינן דא"ר תימא שקלא הקדשין את מומין פילפול מום מעקרו שקלא לימא תיהוי חיובתיה דר"ל את מומן אי הכי נילפול ר"ש עלה ר"ל מפ

אחריתי ימתו בין תמימים בין בעלי מומין (ש)
בקרשים יפרו" ר"ש אומר תמימים יקברו ובע'
יוחנן מסיפא אמר לך ר' יוחנן הכא במאי
מסתברא דא' תימא בשקדם הקדישן את מומו
זיהויו תיובתיה דר"ל אמר לך ר"ל הפליג ר' בנאי
וניפלוג ר"ש עלא אמר לך ר"ל ה"נ דפליג ר' בנאי
דאמר לרבנן קרשי מוכח לא היו בכלל העמדה

(ו) קדשי מונח יפדו וקדשי ב"ה נמי יפדו (ו) 'לדר' (נמי) עיקרו קאי והשתא ר"ל טעמא (ו) דבעל מוס משקירו הא בנן משום קדשי מונח לא היה: נפלוג ר"ש עהל. דקדש וזו ר"ל מיך קאפירן (ו) וסכי מוסיב ממכילתא פארוסי. ר"ל האל חיובתא לר' יוחנן דברסאי ר"ל האל דקמרי בנעל בזה ירטי בין פמיס כו. (ב) ואע"ג דבין האי לינשא ללינשא יפדו: כהה דריס פארוסי. דקאמח מ"ק בעלי מומין יקברו (ו) קדשי ב"ה דאמרת יקברו לרדי יפדו: פויבאד ר' זבנאי קבדש לא דהסח לא שני לך בין מוס עיקריו לנעל מוס אלס מדלס פליג אלס בקדשי ב"ה דקאמרי אינוי יקברו יקור איירי: ס"ג דפליג. ומנא לך פלוגיחויא דב"ה וס"ה ר' זבנאי דברסא דקדשי מונח יפדו מוסיק לא אפילו בקדס הק

לד"ר מוקיע בהם ונעשה בעל מום א הכי
ויל אפן כפין ורחי מותה כמילתא
מקשה תריב אבא בקיש ממוס תמימין
והביתא דר' תומא כהן נעשה כהן א
בעי העברה והעבירה נרמא תתרי חיותא
מא שקרי מוסיף שמו אסור פין חסד
ממוס תמימין מקרי ובעי חסד חיותא
ממקל : וכן בקיש מוסיף שמו אסור
כדל תפסדא והעבירה חסד : וכן
לד"ר כדנרסא על הכה מחיבה ורחי ובעי
וקבשה דכרית אב : ומתח : ורשב"א :

י. דאמא איפכא דקרא דאשר (לא)
אלא להקדמה חבל להדיוט שריא:
מדה והערבה. דנחאי קרא דאשר לא

[illegible]

השם "ר"מ משום דקדשי מוכח לה הי'
בכלל העמדה והערכה ותמימים יקברו
לדון בהן מוס ואין רשאים לפדות * בלא
מוס: **רבי** שמעון אומר תמימים
יקברו. דכי נמי קדשי ב"ה לא הי'
בדמפרס לקמן במאז משום דחוו
להקברה: **הכא** בטא עסקין
בבע"ז מוס מעיקרו. ואס"ה בקדשי
ב"ה יקברו בכלל ענין היו ללא שייך

תלוינו בין חס מעיקרו לנצל מוס
מעיקרו והואל ואינו עומדות חס
לדמיון **רבי** ש"ב (ש"פ) חזי
בבביתא אחרייתא דלעיל משנחמא
אלא בין חממין בין צעיל מומין יקברו
ומיירי כנשין ב"ה ומדינא דאמרי
שקוי (בבב"א כ"ו) ר"ש אומר [תמימין]
הוא דלאמר לקמן משום דחו
להקדש ומחממין ביה קדושת מנח
תהא דברים תמימין קדשין ב"ה אחת
הוא ולרבי אחר כן יהיה א"ל קדש

על מום מעיקרו ה"נ מסתבר
ש'עלה אלא לאו ש"מ בבעל
ל' מוקים לה בשקדם הקדיש
אפי"ו והכי מותיב ממבילתא

וְיִבְרֵא בְקִדְשִׁי בֵּיתָא אֲבֵל
מוֹמִין יִפְרוּ עַל תְּיוֹבְתָא דְרַבִּי
סָקִין בְּבֵעַל מוֹם מַעְקִירוֹ הֲנִי
נִפְלֹג רַ"שׁ עָלָה אֵלָּא לִימָא
סָקִין בְּשִׁקְדָם הִקְדִּישׁן אֶת מוֹמִין
אֵל ר' יִרְמְיָה לְרַבִּי זִירָא לִר' לִל
וְהִעֲרַכָה וְקִתְנִי יִקְדְּשִׁי מִזִּבְחָה
בְּעָלִי

דעם צ"ה לא היו: לימא סיבוי סיובה
הקדשו למנוח לרנן נמי יקברו יו:
מוצא יומנו יקברו ואחרי קמי לרש
בזימא אחרימי דהפך לא שמוציני
קדשי מוצא ידיו: (א) מין אפך
יל ר דייקת בה ליכא מירי (א) (א) (א)
קדשי ידיו אכל קדשי מוצא ידיו אכל
יומנו מין סיפא. דמונח לח"ק אכל
יקברו: נישבור רשמי חטון עלה. וימא
(א) ידיו וקדשי מוצא שתיק ממי
ג עליהו נמי קדשי מוצא ידיו:
א פה מונח ש"ח כ שבלתה לר' יוחנן
אחרי אלא לרש לקר' ארבע לחיפ:
אחרי ארבע לחיפ:

הבא

וְיָבִין מִן בְּעָלֵי מוֹטִין יִקְבְּרוּ וְלֹא קִשְׁיִן: לֹא יִרֶשׁ לְקִישֵׁי
מִחוּץ לַחֲמִישִׁין בְּכָל מוֹטִין יִקְבְּרוּ: וְרֵשׁ שְׁמוֹנֵת אֲרָבָה
לְבָרֵי מוֹטִין יִקְבְּרוּ בְּכָל מוֹטִין יִקְבְּרוּ מִבְּרֵשׁ מוֹטִין
יִיָּדֵי וְחִיּוֹתָא דְרִי וְחִזָּן מִחָא סִיפָא דְבִדְרָא: אִשְׁרֵי לֵךְ
דְּרֵא, לֵךְ אִתָּמָה חֲבִי שִׁילּוֹר: אִתָּמָה שְׁבַרְשֵׁי מוֹטִין דְּבִרְשֵׁי
וְחִיּוֹתָא, אֲבָל אִי שְׁבַרְשֵׁי אֲרִישָׁן אִי שְׁמוֹנֵת אֲרָבָה
אִתָּמָה דְּרֵא, אֲבָל אִי קִישֵׁי מִחוּץ לַחֲמִישִׁין יִפְזֹר וְלִילֵא
יִקְבְּרוּ וְחִיּוֹתָא דְרִיל דְּאִמֵּר דְּרִישֵׁי מוֹטִין לֵךְ הֵיוּ בְּכָל
וְיָבִין: וְחִיּוֹתָא וְאִשְׁרֵי וְאִתָּא: דְּנָחֵק: בְּנָן אֵלֶּא לֹאֵל דְּרֵא בְּכָל

עין משפט
נר מצוה

א ומי" פ"ב מהל' איפורי מוכח
הלכה ו' :

דבינו גרשום

מאי אמרי רבנן יקברו והי קאמר
לכו אי בקרשי מוכח תנן אמר
רבנן יקברו' (בסוגיא דתריק) תניא
בבבא בר יוחנן דקאמר רבנן
אחד זה ואחד זה היו בכלל
העמורה והעריכת) ואם כל בהמה
שטאה וזו והעמיר את הבהמה
לפני הכהן רבעי העמרה והעריק
בין קרשי מוכח וכן קרשי ברק
היה בדעלי מומין קרובין היינו
מקשי קרשי מוכח ובהמה שטאה
דמשה היינו קרשי ברק הביח
דאניה קרשה אלא לעמיה וכת'
בבבא בר יוחנן דקאמר רבנן לרא

מִדְקַתִּי וּכְלֹחֹה כְּלִישָׁנָה קָמָה:
מִי־דֹי יִיחָנֵּן דַּמְסֵר לִרְבֵּנָן אַחֵר
וְהוּא וְאֶחָד וְהוּא הֵיּ כַּלְל הַעֲמִידָה
וְהַעֲרִידָה לְיָמֵינוּ וְאִם כֻּלָּה בְּהִמָּה
שְׂמֵאלָהּ כִּי יִחְיֶה רַבֵּי שְׂאֵנִי
חֹלֵק בֵּין טוֹב לְרָע. כְּלוּמָר דְּבִין
הֵם וְבִין בַּעַל מִוֶּם קְרוֹשְׁתִּי שִׁיד
הֵינִי קְרִישִׁי בְּדֵק הַבֵּית אֵינִי
אֵלָּא לְרִמֵּס יָכֵתִי אוֹתָהּ וְהַעֲרִי
אוֹתָהּ לַמַּעֲוִט קְרִישִׁי מִכֹּחַ. וְרַבֵּי
יִיחָנֵּן שִׁכַּר אוֹתָהּ לִרְבֵּנָן לַמַּעֲוִט
שִׁבְעָה מִוֶּם מַעֲקָרָה אֵינִי כַּלְל

התגבורה והתחילה. לא חנו אנו
הקשר דברי משפטן ארבעה קשרי
המבנה בין קשרי חבית לא
היה כדאמרונו לעיל שהיה חסר
אז: אורח דבר שחלוק בין שני
לוחות. בין חבית מוחם אנו
קשרי מוחות חבית קרב לוח בעל
משה ומוח אנו התערך למשפט
קשרי חבית אהי אהי אהי
משפטן בין שני וביני עין
לוחות אנו מביע חבית למימח
אנו קשרי מוחות מייר קשרי
משפטן: מוחותי קשרי מוחות
המימח: בקרב לוח מוחות
קשרי חבית בין המימח: מוחות
לוח מוחות בקרב אהי אהי אהי
הקשרי חבית לקשרי אהי אהי אהי
השמות: דרמון דאמר קשרי חבית
קשרי חבית קשרי מוחות אהי אהי אהי
קשרי חבית אהי אהי אהי אהי אהי
לוחות קשרי חבית קשרי חבית
לוחות קשרי חבית קשרי חבית

לא בשקדם הקרישן מוטן קתן
קשיא לרי יוחנן פרישא דבייתא
דקתני בעלי מומין יסדו דהא
יוחנן אמר לזרנן בן קרשי
מומבא מין קרשי בוק הבית היי
בכלל העמדה והקרישן יקריבו
ומיירי בשקדם העמדה את מומן
ודא ברייתא קתני יסדו (והובתא
ליבי יוחנן פרישא: אמר לך ר'
יוחנן פרישא מנא עסקין: דפסו
האזינו חזק עומדין עומדין חסד

בככל העמדה והערכה:
האחי וזי בכלל העמדה והערכה:
דבבעל מוס
נמי מסתבאר. דבבעל מוס
בשקום הקרישן
קאמר יפרן: וליפול
עלה דרישא. וליאמ
יקברו וזה אמרן: זה וזה מורין
שמעון קרשי מוכח היו
העמדה והערכה: ל"א
קיסא סיפא לריש דמתני' קאמר
סיפא אחרייתא ר"ש שמעון
קאמר. הוה קריש מוכח ושמעון
קרשי ברכ הבית תמימים יקברו

[illegible]

סיסא דר' שמעון ארישא: אמר
לך ריש לקיש. תני סיסא דהא
אפי' אתה הא ברייתא והו' מוהב'
יון יקברו בעלי מומין יסדו: ברי'א
י' יסדו: והא רייקא בריל אליבא
יון האא במאי עסקין דרבעל מוס'
ממומין יקברו אית ליה איה קדש'
הוערכה במאי חזיו' כו'. כדאמר
שמעון דיקברו כדאית ליה אמר
העמורה והערכה הו' י' אפי'
כהרא' אית ר' נחמך: (ג) מעיקרו